

Simek Valéria

Levelek

Egy levélen
esőcsepp, gömbjében az
élet. Egy
szélroham
a gyöngyöt elemésztí.

Az ősz ág-bordái közt
levelek, a
szél beszélget,
tollászkodik, madárként
repül el velük.

Kezükből

Fölkelsz, villanyt
keresel, vizet iszol, órát
nézel.
A fa feltámad rügyeiben.
Kezükből égő gyertyák
lobbannak. A barackra
pillangó röppen.
Behajol a reggel fénye, és
elfoszlik a valóság.

Puchberg

A ködből kinőnek
a hegyek. Szakadék
egy lépéssel odább.
Kolompszó
követ. Eső utáni
pára. A réten szellő
szöszmötöl. Leloccsanó
eső.

Két szó között

Már nem nézek utánad,
Kihúl a táj, porzik a fény.
Mondandómban
kenyérillat. Szememben a
felöltözött, belakott nyár
ragyogása.

Marc Chagall:
Mózes és a nép

